

Gruparea literar-artistică „Cronica Timpului”

Sub această titlură se înscriu activitățile de creație jurnalistică desfășurate sub egida Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, UZPR, în structurile: Revista *Cronica Timpului*, *Seratele Eminescu*, *Jurnalul* și *Teatrul NostruM*, unde se regăsesc o serie de scriitori și publiciști, profesioniști și amatori.

Revista “Cronica Timpului”

Revista “Cronica Timpului”, editată de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, a fost fondată în ianuarie 2015 de către academicieni, jurnaliști, avocați, profesori, medici, scriitori, artiști, toți membri ai uniunii doritori ca prin lucrările lor să promoveze adevăratele valori culturale naționale și universale. Cronica Timpului, revistă de cultură, știință și atitudine și-a ales ca îndrumător cultural spiritul nemuritor eminescian reușind să strângă în jurul său o serie de colaboratori valoroși din țară și din diaspora europeană - Franța, Italia, Austria, din Canada, dar și din magnifica Indie. Colectivul de redacție al publicației cuprinde nume cunoscute în viața culturală și științifică contemporană. Este o revistă independentă cu apariție lunară având un conținut și o prezentare grafică de excepție.

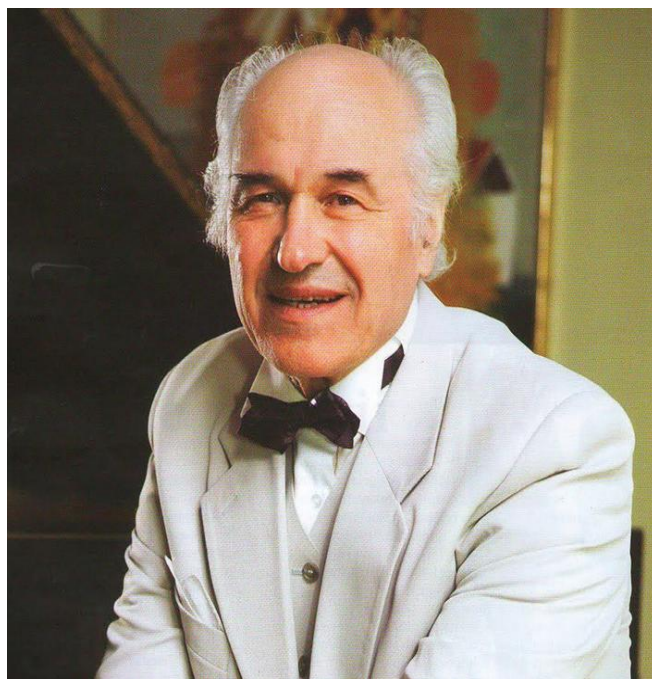
Structura actuală a conducerii acesteia este prezentată în schema de mai jos:

Editată de UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA - Președinte DORU DINU GLĂVAN Director general DORU DINU GLĂVAN Redactor șef RODICA SUBȚIRELU Redactor șef-adjunct TEODORA MARIN Editor coordonator OVIDIU ZANFIR Secretar general de redacție ALEXANDRU ȘTEFAN	MEMBRI FONDATORI: DORU DINU GLĂVAN (UZPR) RODICA SUBȚIRELU (UZPR) MIHAELA RUSU (UZPR) CLEMENTINA TIMUȘ (UZPR) ELIZA ROHA CORINA POPESCU (UZPR) IOANA UNGUREANU CLAUDIA MOTEA (UZPR) NICOLAE CABEL (UCIN) Consultanță juridică: av. dr. GEORGE VLAICU	Seniori editori: Conf. dr. CORNELIU ZEANA (UZPR) Conf. univ. dr. GABRIEL I. NĂSTASE CORINA VLAD DIACONESCU (UZPR) MARIAN DUMITRU (UZPR) GEORGE CANACHE (UCIN) ALEXANDRE ANDREI (Paris) NICOLAE VASILE (UZPR) COJOCARU VERGIL - COVER (UAPR) Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolului publicat aparține autorului. ISSN: 2393-1361	Adresă: Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România Bld. General Gheorghe Magheru 28-30, et. 1, Sector 1, București Contact: Tel: 021 317.92.25; Fax: 021 313.06.72 cronicatimpului@gmail.com uzprcronicatimpului.wordpress.com facebook.com/uzp.org.ro/ Tipărit la: Gutenberg SA Bd. Theodor Pallady, 287, sector 3, București, 021.345.09.26 gutenberg_sa@yahoo.com
---	--	--	---

Revista cuprinde gândurile unor personalități culturale referitoare la prezent, dintre care se remarcă, în ultimii doi ani, prezentarea pictorilor români contemporani de către profesorul Vergil Cojocaru-COVER și a scriitorilor din Generația 2000, de profesorul Nicolae Vasile. Sunt, în același timp, articole elaborate în conexiune cu cele publicate de Mihai Eminescu la vremea sa, care nu diferea prea mult de cea actuală. Câteva exemple:

Gândul unui OM din Republica Moldova

Stimate domnule Ion Chicu, știți oare că țara pe care o numiți „amea”, mai aparține și altor câteva milioane de cetățeni între care sunt și eu? Nu credeam că voi reacționa la mesajul dumneavoastră cam lipsit de bun simț către România și parlamentarul acestei țări în UE. Mi-e rușine, m-am simțit umilit și eu, și toți oamenii de bună credință. Ce muscă v-a mușcat că atât de iute v-ați întors cu spatele spre țara-mamă, după cum o numiți și dumneavoastră, care fără nicio umbră în gândire sau la fapte ne ajută necondiționat, ne repară grădinițele și școlile, construiește și repară

Eugen Doga

lăcașele de cultură, luptă împreună cu medicii noștri cu Coronavirus, ne trimite camioane și avioane cu materiale umanitare, de care are nevoie și România, pentru populația noastră? Noi, artiștii, ducem numele frumos al țării în lume. Datorită artei noastre, nu declarațiilor scandaloase, ne cunoaște lumea de bine, ne stimează și ne întinde mâinile de ajutor. Ba chiar și ne aplaudă.

Mi-e rușine, pentru că ați vorbit nu prea prietenos în numele țării. Cu ce obraz vom merge noi peste Prut să cântăm, să creăm, să ne bucurăm împreună ca frații, ca buni vecini?! Bănuiesc că vom auzi din nou, ca în timpurile nu prea îndepărtate, că „acolo, la voi (în R.M.), este o atitudine urâtă față de România”. Eu sunt cetățean de onoare, nu numai al Chișinăului, ci și a mai multor orașe din România, inclusiv al Bucureștiului. Cum credeți că trebuie să mă simt eu, venind încolo, dacă dumneavoastră v-ați permis să vorbiți atât de urât la adresa acestei țări după câteva ore, când în alt material ați vorbit în alte culori și în alte tonalități, contrare acesteia?! Ce, gata, s-a pus punctul pe Ateneul Român, pe celebrul „Palatul Culturii” din Iași, pe frumoasele

colaborări cu genialul Ion Popescu Gopo, dacă-l cunoașteți, Anda Călugăreanu, Mihai Constantinescu, scenele din Cluj, Craiova, Oradea? Dumneavoastră nu aveți nevoie de toate acestea. Noi avem nevoie. Asta este armura ființei noastre ca cetățeni, ca artiști, fără de care vom fi știrbiți și vom rămâne ai nimănui. Nu aveți motive serioase pentru asemenea mesaje, fiindcă țara pe care o conduceți este la culmea sărăciei. Șuvoaiele de bani reali, nu cei promiși, veniți din Occident, deseori rămân neobservate și autorii acestor tranzacții nu primesc un cuvânt frumos de mulțumire, așa cum ne-au învățat părinții. Nu știți ce face un artist dacă e fluierat din sală? Pleacă, cu rușine. (**Eugen Doga**)

Muzica între odată, acum și ce va fi

În sociologia culturală contemporană se glosează, tot mai apăsător, asupra tendințelor de refugiu în memoria scurtă, consumistă, a prezentului cu renunțare la tradiție și la conturarea, ca fenomen blamabil (sub aspectul diletantismului pe care-l putea genera canonul formativ al „educației generale”) a unui orizont socio-cultural umanist, de largă cuprindere. Nu este mai puțin real faptul că un declic energetic spontan, fie el și artistic, aparent minor, poate avea consecințe majore imprevizibile. Spre exemplu, o catastrofă naturală devastatoare a putut fi evitată, în sudul planetei, pentru că un copil a înțeles că retragerea masivă, de la contactul cu plaja, a apelor oceanului este mișcarea premergătoare a valurilor tsunamice... Un amănunt nesemnificativ dintr-o grilă informațională cu caracter general a fost în măsură să salveze, într-un moment dat, viața turiștilor, nu prin teribilism eroic, ci printr-un gest inteligent din baremul normalității educative.

Un puseu similar, din aceeași zonă a *normalității*, dar de factură muzical-artistică, poate acționa și el, la parametri necuantificabili (în valori concret materiale!) și după alte exigențe, în zona imaginarului, a esteticii cultural-artistice de masă. Fără a pune în mișcare culorile malign-bombastice ale reclamelor show-biz-ului contemporan, pornind modest și altruist de la contactul aleatoriu cu un posibil interes pietonal, o undă de natură informațional-muzicală a început să vibreze în centrul Bucureștiului. Un dirijor, Florin Totan, a înființat o orchestră camerală particulară, *Sinfonia București*, cu care și-a propus să **nu** facă profit financiar! S-ar putea crede că se are în vedere o schemă managerială „înșelătoare”, probabil în spatele ei trebuie să se ascundă un amalgam de interese primejdios-nedeclarabile! Cu toate acestea, afirmația artistului este onestă, iar antinomiile, care pot să apară între o atare afirmație și faptă, acționează în afara perimetrului intereselor pragmatice. Cu un nucleu de instrumentiști performanți, dirijorul, muzicologul și esteticianul Florin Totan dezvoltă (cum nu-i place să numească) „un proiect” pe care l-a apreciat ca fiind „donquijotesco”: acela de a încetini căderea în haos a culturii publice de azi printr-o contraofertă sonoră de natură „etică”, opusă „manelismelor” ce avansează în toate domeniile artei nu doar în cel muzical. Ținta mai îndepărtată ar viza revenirea la exigențe axiologice tot mai înalte de decodificare a actului artistic muzical.

De curând, dirijorului și restrânsului său ansamblu instrumental i s-a oferit șansa de a evolua într-o sală de concert – *Sala Teatrului de pe Lipscani* – unde vertijul teatrului

bucureștean încetează să mai întunece receptarea sensibilă a rafinementelor stilistice pe care „soliștii” instrumentiști le imprimă paginilor instrumentale, interpretate și oferite publicului cu o fermecătoare sinceritate. De ce sinceritate? Pentru că asemenea unui celebru ansamblu cameral moscovit, la pupitrele orchestrei se așează un număr restrâns la minimum de instrumentiști al căror dialog tinde să devină solistic.

Acustica sălii este total deschisă și lasă să reverbereze orice frecvențe conjuncturale/complementare pe care interpreții le-au eliminat atât cât le-a îngăduit capacitatea timbrală și de emisie a propriilor lor instrumente; în fapt, ansamblurile orchestrale de renume mondial sunt înzestrate cu garnituri instrumentale omogene, de înaltă tehnologie performativă la care formațiile românești pot deocamdată doar să aspire... Însă publicul, venit să acopere în întregime spațiul sălii teatrului a fost în totalitate cucerit. Prezentarea solistic-confesivă a pieselor din program, uverturi, marșuri, valsuri, polci s.a. – aparținând unor compozitori circumscriși unei arcade stilistice ample, proiectată gradual de la Charpentier, Mozart, Beethoven, Bizet, Ceaikovski, familia Strauss, Șostakovici, Offenbach la Constantin Dimitrescu – stimulată de participarea tot mai entuziastă a publicului a fost dublată de voie bună și o nedisimulată cantabilitate/melancolie românească menită să estompeze pulsația riguros coregrafică a frazei muzicale austriece. O dăruire fără reținere a artiștilor care a spart granița convențională dintre scenă și auditoriu!

Cele câteva gânduri exprimate mai sus s-ar dori o invitație de bună credință la următoarea stagiune a concertelor tematice organizate de Florin Totan și *Orchestra Sinfonia București* – începând din toamnă, de la sfârșitul lunii septembrie în Sala Teatrului de pe Lipscani – pentru a asculta și înțelege frumusețea muzicii și printr-un discurs dialogat cu publicul, inițiat de dirijor cu o naturalețe lipsită de orice condescendență profesională, ba mai mult, presărat cu fine accente de ilaritate și nuanțe autoironice. Iar față de afirmațiile făcute de domnia sa cu privire la acțiunea „donquijotească” pe care o întreprinde este necesară o notificare contradictorie: dacă imaginarul *Cavalerului Tristei Figuri* evolua în lumea fantasmelor ireale, concertele comentate de dirijorul Florin Totan și oferite cu „cavalerească onestitate” profesională publicului, sunt acte culturale marcate de o luciditate sociologică exigentă și de o aspră reflecție asupra statut quo-ului cultural contemporan pe care se străduiește să-l destructureze. Cum? Arbitrând abil între tradiție și modernitate dar mai ales prin imprimarea unei direcții de interpretare estetic-filosofică unitară, fidelă unei viziuni clasicizant-cathartice. (Conf. univ.dr. **Tanța Diaconescu**)

Ce-ar spune domnul Eminescu în anul centenarului marii uniri ?

Moto:

„Este greu să râcâi șahul ingrat și dur al politicilor publice, să ștergi praful prefăcutelor dorințe, iluzii și fraudă, pentru a aduce la lumina zilei corupția și prostia care se află dedesubt.”

Dacă studiam cu atenție uriașa operă publicistică eminesciană din perioada 1877-1883, pe care o regăsim în cotidianul Partidului Conservator, *TIMPUL*, vom observa o

asemănare izbitoare a stării națiunii din acele vremuri și situația României zilelor noastre care, la un secol de la Marea Unire, se confruntă cu aceleași probleme în plan intern și extern. De aceea, cred că Eminescu este contemporanul nostru, tematica materialelor publicate la acea vreme: - de la teorii și opinii politice, economice, culturale, până la sistemul de educație și învățământ sau problema țărănească, monarhia constituțională și chestiunea Dunării -, este prezentă și astăzi în dezbaterile jurnaliștilor și a societății civile.

Prin articolele sale Mihai Eminescu avea în vedere crearea unei culturi politice a cetățeanului care prin votul său mandatează politicienii care ar trebui să folosească mijloacele legale, parlamentare, democratice, pentru a-i apăra și a-i reprezenta interesele în forurile de putere.

Și acum, la un secol de la actul istoric de reîntregire a neamului românesc și de recăpătare a respectului de sine și a demnității naționale în fața Europei, cred că genialul poet și patriot ne-ar fi reamintit de primele versuri, ale cântecului de jale și revoltă, care descriau situația tragică în care se afla Regatul România, după obținerea independenței față de Înalta Poartă (1878) și a amplei campanii diplomatice menită să readucă recunoașterea cancelariilor occidentale.

Este vorba despre poezia DOINA care, în perioada regimului comunist din România, a fost interzisă publicului pentru a nu „supăra” pe marele vecin de la Răsărit. Să ne reamintim acele versuri care, sunt mai actuale ca oricând: *„De la NISTRU până la TISA,/ Tot Românul plânsu-mi s-a./ Că nu mai poate străbate/ De atâta singurătate”...*

Vorbind despre Centenarul Marii Uniri și Eminescu este bine să reamintim că în calitate sa de gazetar, a militat activ pentru unirea Principatelor Române, fiind promotorul înființării societății secrete „CARPAȚII” (24 ian. 1882), la București, cu scopul de a construi „DACIA MARE”, în ciuda supravegherii atente din partea spionilor țariști și austro-unguri. Crearea organizației „CARPAȚII” a fost materializarea Apelului pentru Congresul de la PUTNA (1871) al românilor din țările vecine, prin care încerca să trezească în inima tinerilor români, îndeosebi studenți, dorința de a se atașa luptei pentru întregirea neamului românesc. Apelul a fost publicat în „Federațiunea” de la Pesta, urmat de publicarea articolului „În Unire e țara” pentru care autoritățile austro-ungare l-au urmărit pentru „delict de presă”.

Prin activitatea sa publicistică, închinată acestui măreț ideal, Mihai Eminescu a pregătit unirea spirituală a tuturor românilor din provinciile istorice precizând că: *„...E un popor... o limbă... un Dumnezeu/ Trecutul e în mine și eu sunt în trecut/ Precum trăiește cerul în marea ce-l respiră...”*

Mihai Eminescu se adresează românilor îndemnându-i la unitate națională, indiferent de convingerile lor politice și religioase, pentru a avea forța necesară în fața acțiunilor neprietenești, venite din exterior.

„Politicește putem fi despărțiți, dar unitatea noastră de rasă și limbă, e o calitate atât de mare și energică, încât nici ignoranța, nici sila n-o pot tăgădui... Azi limba este una, azi datina e una, casa e una și etnologic e unul și același popor care nu mai doarme somnul pământului și al veacului... Trebuie să ne simțim și să ne înțelegem cu acuratețe unul pe altul, pentru ca să facem de rușine viclenia inamicilor noștri comuni, a căror țintă rămâne totdeauna aceeași și care nu vor nimic mai puțin decât de a ne dezbină

întotdeauna. Niciun popor să nu se lase sedus de flamura comună prin promisiuni cari să inspire doar conducătorii lui. Să ne aducă aminte de trecut, care ne-a învățat cu mii de fapte atât de amare cum că numai o solidaritate tare poate să ne îndeustuleze și să îndeplinească toate la care suntem îndreptățiți. Să ne ferim de calea ademenirilor contrarii fie ele cât de strălucite."

Aruncând o privire retrospectivă în istoria ultimului secol și jumătate a României, vom observa că unitatea spirituală a poporului român a fost înfăptuită de elitele culturale ale epocii, iar un rol important l-a jucat Mihai Eminescu care a fost un factor de sinteză, care prin opera sa a cultivat sentimentul național. (Grl. Bg.(r) **Gheorghe Dragomir**)

Premiile Cronica Timpului

Consecventă cu statutul său de a cultiva performanța din orice domeniu, Revista Cronica Timpului a instituit și un sistem de premiere a celor care s-a remarcat în activitatea lor prin acordarea **Premiilor Cronica Timpului**, fiind premiați, în cadrul celor două ediții care au avut loc, nume cunoscute și apreciate pentru calitatea de jurnaliști, oameni de televiziune și teatru, lucrători în domeniul științific și literar. Iată câteva exemple:

Dumitru Constantin Dulcan: *„sunt un intelectual trecut prin școli, care a căutat să-și explice lumea”*

Dumitru Constantin Dulcan (n. 6 noiembrie 1938 Mârghia, Lunca Corbului, Argeș), medic militar neurolog și psihiatru, a fost Șeful Catedrei de Neurologie la Spitalul Militar Central (1992-2005) și Profesor universitar, Șeful Catedrei de Neurologie și Neuropsihosomatică de la Universitatea „Titu Maiorescu” din București.

Nu ne vom referi aici la prodigioasa activitate profesională ca medic și la lucrările științifice publicate, ci la volumele cu caracter literar, de spiritualitate, cu conținut eseistic și filosofic, prima fiind: „Inteligența Materiei”, Editura Militară, 1981 (ulterior interzisă până în 1989) de la a cărei apariție, în 21 aprilie s-au împlinit 40 de ani, prin care s-a făcut cunoscut publicului. În acest volum autorul arată că „știința deținea, deja” dovezile existenței lui Dumnezeu, manifestat în toate formele vii. Retipărită, cartea a fost distinsă în 1992, în cadrul Academiei Române - departamentul filozofie - cu premiul „Vasile Conta”.

Au urmat volumele: „Mintea de dincolo”, (care abordează experiențele morții clinice) „Oglinda conștiinței” (2003) „În căutarea sensului pierdut” (2008) „Somnul rațiunii” „Către noi înșine”, „Gândirea omului modern”, „Culmi și limite”, „Creierul și Mintea Universului, Ed. Școala Ardeleană, 2019. Este coordonatorul colecției „Noua Spiritualitate” din cadrul Editurii Școala Ardeleană din Cluj-Napoca. Toate aceste scrieri îi definesc concepțiile și gândirea.

Considerăm extrem de elocvent ca, înainte de concluzii, să redăm câteva citate sau fragmente din volume, conferințe ori interviurile acordate la radio sau TV, pentru că nimic nu este mai convingător decât autorul însuși:

Destăinuire despre Legea binelui

„Când făceam cercetări pentru prima mea carte, am ajuns la concluzia că celulele au inteligența lor. Și m-am speriat. Celulele reacționau la gândurile și sentimentele celui în cauză. (...) Dacă organismul nostru reacționează pozitiv la bine și negativ la rău, nu există decât o singură mare concluzie. Care e aceea? Că universul întreg are ca fundament o lege morală, legea binelui. Prin urmare, trebuie să înțelegem de aici că gândul este creator, e cea mai puternică forță din univers. Iar Dumnezeu ne-a dat puterea ca, din milioanele de realități posibile, care există în stare latentă, să aducem pe pământ, cu gândurile noastre, doar una. Pe cea care seamănă cel mai mult cu gândurile noastre.”

Despre Iisus

„Pentru mine Iisus este cel mai mare învățător al tuturor timpurilor. Eu nu cred în Iisus doar pentru că așa am fost educat de părinți. Sunt un intelectual trecut prin școli, care a căutat să-și explice lumea. Dar dintre toate marile spirite care au trăit pe Terra (Budha, Confucius, Pitagora etc.) Iisus are cea mai perfectă acoperire științifică. Pentru că absolut toate cuvintele Lui sunt perfect superpozabile pe științele actuale. Știți ce aduce Iisus în plus față de Buddha? Nu numai Iubirea, ci și Iertarea. Este extraordinar!”

Despre iertare

„Ce înseamnă iertarea? Din punct de vedere spiritual, înseamnă pace și armonie. Din punct de vedere științific, prin iertare, la nivel de ADN, modelul negativ este pur și simplu șters și se instalează în corp o bună chimie și un echilibru energetic. E fantastic, e pur și simplu ca resetarea unui computer”.

Despre speranță și fericire

„Speranța este, cu adevărat, un împrumut, dar numai un împrumut făcut fericirii.”
„Am fost așezați în acest punct din Galaxie, alături de luceferi, cum le spunea genialul nostru poet, oferindu-ni-se toate instrumentele de care avem nevoie pentru a prospera și a înflori, nu pentru a ne ucide. Trebuie doar să vrem. Trebuie doar să cedăm din orgoliul nostru, atât de puțin, pentru a câștiga atât de mult”.

Prin tot ce a scris sau a vorbit în interviuri sau conferințe, D.C. Dulcan dovedește că a căutat să înțeleagă și totodată să ne transmită și nouă, ce înseamnă sensul lumii și al vieții, a ajuns la acel nivel unde să intersecteze știința cu spiritualitatea și să demonstreze că ceea ce gândim creează Universul în care existăm. (Dr. **Elena Armenescu**)

Corina Vlad Diaconescu „Bogăția mea sufletească sunt anii copilăriei”

Un dar al vieții pentru mine și din mărturisiri și pentru Corina a fost și este întâlnirea noastră: ea de la Brad, adică de la munte, iar eu născută mai la vale, în Lunca Vașcăului. Amândouă iubim Ardealul și anii copilăriei. În volumul „Comoara amintirilor” Corina Diaconescu ne spune că: „orașul Brad înseamnă pentru mine casa părintească,

bunicii și neamurile din partea tatălui, prietenii, vecinii, ceilalți brădeni, instituțiile, evenimentele, obiceiurile. Sunt lucruri care nu se uită niciodată”.

Corina Vlad Diaconescu, soția ilustrului enciclopedist și scriitor Mihail Diaconescu care, de curând, a plecat într-un univers luminos, asemeni operei sale literare, acordă o atenție specială dezbaterilor de idei pe teme culturale actuale la care participă personalități de seamă ale culturii române, precum și autorilor care și-au trimis contribuțiile literare din Italia, Franța, Canada, India atunci când, în calitate de redactor-șef al „Cronicii Fundațiilor ” le-a solicitat colaborarea.

Dumitru Constantin Dulcan

Corina Vlad Diaconescu

În cadrul Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România este membru și senior editor fondator al publicației „Cronica Timpului”. În discuțiile redacționale întodeauna caută să realizeze un echilibru necesar între informația de actualitate și dezbaterile de principiu între cele sociale, între paginile cu caracter literar, istoric, filozofic, muzical, teatral, cinematografic.

În domeniul publicistic, profesoara de limbă franceză Corina Vlad Diaconescu a debutat cu articolul „Dialogul artelor de la Pitești” în săptămânalul „Contemporanul”. A urmat, apoi, o serie de articole, studii, eseuri, reportaje, interviuri publicate în importante reviste culturale românești și internaționale. Menționez câteva: „Revue trimestrielle”....,(Orleans, France); „Miorița noastră” (New York); „Vestitorul Ortodoxiei” (București); „Zarandul”(Brad); „Femeia ortodoxă” (Craiova).

Este coautoare la volumul „No, hai! Călători prin Apuseni”, o carte primită de cititorii din toată țara cu mult interes și plăcere intelectuală.

Corina Vlad Diaconescu iubește muzica, este o pianistă de mare sensibilitate și măiestrie interpretativă, iar de curând, în cadrul unei serate „Eminescu, jurnalistul” ne-a făcut o surpriză emoționantă – Corina, compozitoare! Muzica ei magică am simțit-o ca o adiere de primăvară în luna mai, luna florilor.

Acum, câteva zile cu emoție în glas, în așteptarea unei opinii din partea mea, Corina a continuat să mă surprindă și mărturisidu-mi: „ ți-am trimis câteva poezii scrise de mine. Aștept părerea ta”. Părerea mea ... excelentă! Iar poeta din mine a simțit o ușoară invidie, dar prietenească. Spre confirmarea dumnevoastră, dragi cititori i-am publicat stihurile în „Cronica Timpului”. (**Rodica Subțirelu**)

Seratele „Eminescu, jurnalistul”

Seratele „Eminescu, jurnalistul” au debutat în anul 2015 sub egida Revistei Cronica Timpului, ca un omagiu adus voievodului culturii românești, Mihai Eminescu. Acest eveniment a fost susținut lunar la *Institutul Cultural Român* și la *Centrul Cultural „Mihai Eminescu” UNESCO*, bucurându-se de participarea unor personalități de excepție ale vieții culturale românești. După o perioadă de întrerupere, cauzată de pandemie, seratele și-au reluat prezentările așteptate și apreciate de participanții iubitori ai harului eminescian.

Seratele sunt moderate de regulă de către d-l. **Doru Dinu Glăvan**, președintele UZPR, înlocuit adesea de d-na. **Rodica Subțirelu**, redactor șef Cronica Timpului, și sunt prezentate alocuțiuni privind diverse viziuni asupra operei eminesciene precum și a sa, ca om al vremurilor, urmate de discuții. Iată câteva exemple:

Doru Dinu Glăvan și Miron Manega

Rodica Subțirelu

Afiș serată

Serata „Eminescu, jurnalistul” (12 septembrie 2016)

„După două luni de vacanță de vară, vă invităm la noi întâlniri în cadrul seratelor **Eminescu, jurnalistul**” anunța domnul Doru Dinu Glăvan, președintele Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România (UZPR). Astfel că în ziua de 12 septembrie, la ora 18.00, într-o după-amiază de vară târzie, sala primitoare a Institutului Cultural Român din București a găzduit o nouă întâlnire **Eminescu, jurnalistul**. Continuă, în acest fel,

parteneriatul inițiat, cu doi ani în urmă, de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România și redacția revistei *Cronica Timpului*, cu Institutul Cultural Român din București.

În calitate de redactor-șef al publicației *Cronica Timpului* și de membră a UZPR, poeta și jurnalista Rodica Subțirelu a fost moderatorul întâlnirii.

Primul invitat, domnul prof. univ. dr. Nicolae Vasile, de la Politehnica din București, a impresionat auditoriul cu expunerea *Analiza epistemologică a creației jurnalistice la Mihai Eminescu*. Nu este singurul studiu pe care autorul l-a dedicat operei marelui poet.

În introducere, domnul prof. univ. dr. Nicolae Vasile a explicat demersul său: „A încerca să facem o analiză științifică a ceva din creația geniului nației române, prin metodele interdisciplinare, specifice epistemologiei moderne, nu este o blasfemie, ci un demers normal, care, cred că ar fi fost și pe placul său, având în vedere că i-au plăcut și incursiunile prin științele exacte, având chiar niște premoniții uimitoare legate de ceea ce ulterior avea să se cheme teoria cuantică a luminii. Mihai Eminescu a fost fascinat de fizică și de matematică, fiind conștient de o evoluție convergentă a științelor exacte și a celor umaniste într-un viitor, când acestea se vor sprijini, reciproc, într-o transdisciplinaritate eficientă. Teoriile la care mă voi referi, și care vor fi instrumentele analizei propuse sunt, în ordinea aparițiilor acestora: Teoria Entropiei, Teoria Sistemelor și Teoria Constructală”.

În continuare, domnul Ovidiu Zafir a oferit publicului o incursiune în istoria jurnalismului. Momente importante din evoluția acestui domeniu, începând cu antichitatea, au fost puse în relație cu modul în care jurnalismul reflectă societatea românească de azi. A fost o bună ocazie pentru a medita asupra locului și rolului important pe care jurnalistică îl ocupă în viața noastră.

În publicistica sa, Eminescu s-a ocupat de evenimentele politice și de laturile vieții sociale și culturale ale epocii sale. Pentru că domeniile sănătății și al educației s-au situat printre preocupările lui Eminescu, domnul prof. univ. dr. Ion Gherghina s-a referit, în expunerea Domniei Sale, la următorul aspect: *Prin sănătate și educație spre prosperitate*.

În intervenția sa domnul prof. univ. dr. Ion Gherghina a adus în fața publicului câteva date, mai puțin cunoscute, din biografia generalului Carol Davila, organizatorul sistemului medical românesc de la mijlocul secolului al XIX-lea. Momente importante din viața și din activitatea lui Carol Davila au fost ilustrate cu imagini inedite.

Eminescu a iubit natura. Imaginea toamnei ce se instalează peste tot, a fost evocată liric, în cadrul seratei, de actrița Doina Ghițescu, care, cu vocea sa inconfundabilă, plină de sensibilitate, a interpretat cântecul *De ce nu-mi vii*, cu acompaniament de pian. În încheierea evenimentului, Daniel Neguț și Geta Heimerl, din trupa Teatrul *NostruM*, au interpretat sceneta comică *Blaky Boy*. Momentele muzicale - piese clasice, tangouri și creații contemporane - au fost susținute la pian de semnatară acestor rânduri.

În calitate de moderator, doamna Rodica Subțirelu a punctat trecerea de la un subiect la altul, prin comentarii și citate, extrase din operele unor autori celebri. Fiecare invitat din program a primit o diplomă de participant la **Serata Eminescu, jurnalistul**.

Pe data viitoare! (**Corina Vlad Diaconescu**)

Serata „Eminescu, jurnalistul”, în pandemie

Serata „Eminescu, jurnalistul” (24 mai 2021)

Conform, tradiției, serata a început prin prezentarea mesajului domnului Eminescu, și nu oricum... ci prin rostirea lui cu multă sensibilitate și emoție de către minunata actriță, poetă și jurnalistă Claudia Motea.

Corneliu Zeana, un nume ce se rostește cu admirație, respect și dragoste pe multe meridiane ale lumii, apreciat medic, scriitor, jurnalist, actor, un om al zilelor noastre ce știe să observe, să dezvăluie și să dea soluții unor probleme ce tulbură lumea de azi. Expozeul prezentat, „Actualități jurnalistice”, a fost apreciat de auditoriu.

În continuarea programului o stare de vibrație, ca o adiere lină de primăvară, în luna mai, luna florilor, a învăluit sala prin muzica distinsei scriitoare, pianistă și compozitoare Corina Vlad Diaconescu.

Despre Elena Armenescu, numai de bine: un medic dedicat copiilor; o poetă remarcabilă; un jurnalist de talent; un bun organizator de evenimente culturale și ... o talentată actriță în cadrul trupei Teatrului *NostruM*. Elena Armenescu ne-a vorbit despre bucuria muzicii, meloterapia, ca artă a vindecării.

Un participant de seamă în cadrul evenimentului a fost distinsul prof.univ. Nicolae Maxim, virtuos flautist, ce a susținut concerte pe scenele românești, dar și prin Europa, Japonia, China, Canada.

Se spune că flautul este cel mai vechi instrument muzical, apariția lui fiind cu neputință de fixat în timp și spațiu. Flautistul Nicolae Maxim are peste 40 de înregistrări la Radio România și este autorul unei culegeri de studii pentru flaut din literatura secolului XX. A inițiat, sub patronajul Filarmonicii, o serie de concerte omagiale dedicate flautiștilor înaintași promovând, astfel, creația românească pentru flaut. Pentru întreaga sa activitate culturală și didactică prof.univ. Nicolae Maxim a fost distins cu „Meritul cultural” clasa a-I-a. Prezentarea expozeului despre „Muzicalitatea poeziei eminesciene”, susținut de magistrala interpretare a flautistului, a transformat evenimentul cultural într-un adevărat regal.

Eminesciana! Moment poetic de mare sesibilitate prezentat de actrița Claudia Motea și susținut de actorul Viorel Burlacu împreună cu o tânără viitoare actriță, Theodora Diacopolos.

Finalul seratei a aparținut actriței Doina Ghițescu. Moderatoarea seratei a fost Rodica Subțirelu. **(Alexandru Ștefan)**

Seratele „Eminescu Jurnalistul” sub semnul talentului și normalității

Se spune că toamna astronomică stă sub semnul soarelui ce intră în constelația balanței. Seratele „Eminescu Jurnalistul” stau de mult în constelația talentului și echilibrului jurnalistic, reînnoit și la acest început de toamnă printr-un eveniment marca UZPR.

Deloc întâmplător, ediția inaugurală a acestei stagiuni culturale a seratelor dedicate poetului astral Mihai Eminescu s-a desfășurat luni, 27 septembrie 2021, începând cu ora 17:00, la Centrul Cultural „Mihai Eminescu” UNESCO, spațiu spiritual atât de familiar iubitorilor de evenimente de excepție.

În generosul program al acestei serate au fost înscrise numele unor cunoscute și deosebit de apreciate personalități ale vieții culturale precum dr. Mihai Neagu Basarab – președinte al *Academiei Germano-Române* din Baden-Baden și dr. Olivia Costea – *Consul Onorific al României în Solvesborg, Suedia*.

De asemenea, la acest colocviu eminescian, plin de har jurnalistic, de revărsare de talent și inteligență, am trăit momente de vibrantă rememorare a vieții și operei scriitorului Mihail Diaconescu, evocat în imagini și file de istorie, într-un volum eveniment editorialistic prezentat cu această ocazie.

Sub vraja verbului inspirat al domnului Doru Dinu Glăvan, Președinte al UZPR, moderatorul acestei memorabile întâlniri, au prins viață clipe de încântare artistică oferite de membrii talentatului colectiv artistic al *Teatrului Nostrum*. Din acest mănunchi de artiști, înzestrat cu har, au strălucit distinsa soprană și artistă Dana Irina Gîju precum și apreciată actriță româno-canadiană Claudia Motea – cea care a deschis stagiunea cu spectacolul „*Brâncuși mon amour*”, alături de muzicianul Felix Goldbach, directorul Teatrului *Al Davilla* din Pitești.

Domnul Doru Dinu Glăvan a deschis serata, anunțând prezența doamnei Olivia Costea, Consul onorific al României în *Solvesborg, Suedia*. L-a invitat, apoi, pe poetul Miron Manega să prezinte momentul dedicat poetului și jurnalistului Eminescu - „*De la Eminescu cetire....*”. Cu această ocazie Domnia s-a referit la câteva dintre inițiativele recente ale Uniunii.

Doamna Olivia Costea a prezentat o interesantă expunere despre „*Mecenatul cultural în actualitate*”, relevând succesul reputat de spectacolul *Brâncuși mon Amour* în Suedia. A amintit în continuare la acțiunile promovate în comunitatea românească din Suedia împreună cu soțul Domniei sale prin „*Asociația culturală fără frontiere*” pe care o conduce. În semn de apreciere pentru activitatea Domniei sale, Doamna Olivia Costea a primit o *Diplomă de Onoare* din partea Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

În alocuțiunea sa, domnul Felix Goldbach s-a arătat încântat să inițieze un parteneriat între instituția de cultură pe care o conduce la Pitești și UZPR, care să aibă ca obiect serate literar-muzicale, dezbateri și proiecte culturale comune. Recitalul muzical al maestrului Felix Goldbach, care a acompaniat textul rostit de actrița Claudia Motea, s-a bucurat, de asemenea, de succes.

Doamna Claudia Motea s-a referit în continuare la spectacolul "*America de Acasă*", prezentat la Cahul, Chișinău și Bacău, care s-a bucurat de un real succes de public atât în țară cât și în Republica Moldova. În încheierea cuvântului ei, artista a recitat poezia proprie intitulată „*Protagonistul Toamnei*” care a stârnit admirația asistenței.

Prezentând personalitatea domnului Mihai Neagu Basarab, poetul Miron Manega a scos în evidență ampla activitate a acestuia la Freiburg, unde păstorește cea mai mare Bibliotecă Românească a Diasporei din Europa.

Scriitorul Mihai Neagu Basarab a prezentat istoricul creării Bibliotecii Române din Freiburg, înființată în 1949, amintind numele marilor creatori români care au trecut pe la acest mare centru de cultură. Amintește că Centrul este în posesia a peste 2500 de titluri de revistă, 200 000 de titluri de cărți și 1 milion de exemplare de ziare. Este rezervat în legătură cu viitorul acestui important Centru cultural, ca urmare a lipsei de apetență a diasporei contemporane pentru acte de cultură.

Talentata poetă și publicistă Doamna Rodica Subțirelu a prezentat în calde cuvinte personalitatea marelui creator, care a fost Mihail Diaconescu, cel ce a contribuit mult la formarea Domniei sale ca scriitoare. Despre același mare cărturar, Mihai Neagu Basarab a afirmat că genealogia acestuia, ca urmaș de preot de țară, este o garanție a valorii perene a operei sale pur românești.

Soția regretatului om de cultură, Doamna Corina Vlad Diaconescu, a adăugat câteva cuvinte referitoare la prefața volumului amintit, realizată de publicistul Narcis Zărnescu. A mulțumit celor prezenți pentru gestul de a păstra vie memoria soțului său, prin lucrarea-album „Mihail Diaconescu, scriitorul și opera în imagini” semnată de Rodica Vătăman Subțirelu. În final, Corina Vlad Diaconescu a prezentat trei superbe creații proprii, care au fost ascultate cu încântare de cei prezenți.

Artista și publicista Dana Irina Gîju a prezentat un recital compus dintr-o melodie din repertoriul Mariei Tănase, apoi o piesă *à capella*, culeasă de Tiberiu Brediceanu, care a stârnit ropote de aplauze, încheiindu-și recitalul cu vechea piesa *Bordeiaș bordei*..... din folclorul românesc, sala fiind cucerită de talentul acesteia.

La sfârșitul seratei, binecunoscuta actrița Doina Ghițescu a încălzit atmosfera cu câteva momente autobiografice, apoi a prezentat un florilegiu de versuri din creația unor mari poeți români. (**Tanța Tănăsescu**, UZPR)

Teatrul NostruM

Teatrul *NostruM*, înființat în cadrul Uniunii Zariștilor Profesioniști din România în anul 2015, a devenit sub coordonarea poetei și jurnalistei Rodica Subțirelu și a talentatei

actrițe româno-canadiene Claudia Motea un exemplu de dăruire și talent din partea celor ce formează, de acum, faimoasa trupă.

Claudia Motea

Grupul membrilor fondatori ai Teatrului *NostruM*

Spectacolul de debut a fost „Seniorii în direct”, o punere în scenă complexă, cu multă diversitate de subiecte, care a fost pregătită, inclusiv, poetic. (poezia *Hai la Teatrul NostruM!*)

Au urmat o serie de spectacole în București și în țară, dintre care prezentăm câteva imagini și afișe:

Mariana Anghel, Daniel Neguț și George Vlaicu

Vergil Cojocaru-COVER, dreapta

Mariana Anghel, Domnica Iosu, Mihaela Refca
și Virginia Udatu

Ștefan Alexandru

Ion Lorinczi și Viorel Speteanu

Rodica Subțirelu și Ștefan
Alexandru

Rodica Subțirelu și George Vlaicu

Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România

 Biblioteca Metropolitană

Teatrul NOSTRUM

Omagiu
DUMITRU SOLOMON

Schimb de locuință - Domnica IOSU, Alice BĂRĂNESCU
Dar dacă... - Mariana ANGHEL, Alexandra DĂNILĂ
Serial - Viorel SPETEANU, Ion LORINCZI
De la o replică - Daniela BĂDESCU, Cristian FOFIRĂ
Vecinătate - Mihaela REFCA, Viorel SPETEANU
Show Biz - Rodica SUBȚIRELU, Virginia UDATU
Menajera - Mariana ANGHEL, Mihaela REFCA, Viorel SPETEANU
Mărturie - Domnica IOSU, Alexandra DĂNILĂ
Supa - Elena ARMENESCU, Mariana ANGHEL
Ars longa - Domnica IOSU, Viorel SPETEANU
Love story - Ion LORINCZI, Alexandra DĂNILĂ

Coordonațor: RODICA SUBȚIRELU
 Director artistic: CLAUDIA MOTEA

Spectacolul va avea loc **marți 16 aprilie, ora 16.00** la Biblioteca Metropolitană, str. Tache Ionescu nr. 4, sect. 1, București

Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România

 Biblioteca Metropolitană

Teatrul NOSTRUM

GAÎTELE MODERNE
de
Petrut Demetru POPESCU

Coordonațor
Rodica SUBȚIRELU

Interpretează:
Mariana ANGHEL,
Domnica IOSU,
Mihaela REFCA,
Virginia UDATU
George VLAICU

Spectacolul va avea loc **miercuri 27 martie, ora 16.00** la Biblioteca Metropolitană, str. Tache Ionescu nr. 4, sect. 1, București

UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA
 UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI
 TEATRUL ARTEI DELL'ANIMA

Teatrul NOSTRUM

Coordonațor - RODICA SUBȚIRELU
 Director artistic - CLAUDIA MOTEA

D'ALE LUI CARAGIALE...

- FIVE O'CLOCK Interpretează: Domnica Iosu, Mihaela Refca, Viorel Speteanu, Mariana Anghel, Mihai Voicu, Elena Armenescu, George Vlaicu
 - AMICII Interpretează: Cornelia Zeana și Viorel Speteanu
 - DL. GOE Interpretează: Mihaela Refca, Domnica Iosu, Mariana Anghel, Ion Lorinczi, Mihai Voicu, George Vlaicu
 - D'ALE CARNAVALULUI (fragment) Interpretează: Geta Heimerl și Daniel Neguț
 - IDILA Interpretează: Mihaela Refca
 - O NOAPTE FURTUNOASĂ (fragment) Interpretează: Gabriela Enescu și George Hodor
 - JUSTIȚIE Interpretează: Mariana Anghel, Viorel Speteanu, Ion Lorinczi

Spectacolul va avea loc **marți 30 mai 2017, ora 18.00** la Teatrul "ARTE DELL'ANIMA", str. Păcuri nr. 17D, sect. 3, București

Hai la Teatrul Nostrum!... ¹

Teatrul Nostrum,
gata,... este,...
nu mai e doar o poveste.
Are Julietă² și Romeo³,
este jucat ca la rodeo,
la bloc și nu la balcon,
este astăzi de bonton.
Scară spre infinit, el are,
și nu din întâmplare,
urci cu gândul,
cobori cu timpul⁴.
Freddy⁵, mereu un tăcut,
de jucat foarte plăcut,
text nu ai de învățat,
și mereu ești mângâiat,
că bărbății vor, tot timpul,
să îl joace toți, cu schimbul.
Cum prevedea Nostradamus⁶,
se vinde și un Stradivarius,
dar, când puneau prețul la cale,
hop,... poliția pe cărare.
Culmea navigării pe calculator,
se face, prin soft, și un viol!...

Nicolae Vasile și Silvia Săracu, în "Scara"

¹ Cronica poetică a spectacolului de debut al Teatrului Nostrum, „Seniorii în direct”, în anul 2016;

² Rodica Subțirelu;

³ Petre Răcănel;

⁴ Silvia Săracu și Nicolae Vasile;

⁵ Silvia Săracu și Nicolae Vasile;

⁶ Daniel Neguț și Dan Gîju.

Profil realizat de **Nicolae VASILE**

Codrul verde
nici că se mai vede,
este negru și plin de ciori,
nu vin spre tine, nu te atacă,
te-nveselește, nu-ți dă fiori.
Există, totuși,
și un pom verde⁷,
cel al iubirii ce nu se pierde.
Cine nu știe
să se comporte,
primește-un prostavenin forte⁸.
Femeile, ne-nchise cu gardul,
se țin aproape, cu cardul⁹,
iar bărbății
cu miros de femeie,
tânjesc după Elena¹⁰,
femeie cu scânteie!..
Peste toți și peste toate,
domnește Claudia¹¹,
cum poate,
când cu țipete
și când cu șoapte.
La mulți ani și sănătate!

⁷ Geta Heimerl;

⁸ Mariana Anghel și Corneliu Zeana;

⁹ Dana Gîju și Corneliu Zeana;

¹⁰ Elena Armenescu;

¹¹ Claudia Motea.